

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2023 r. – Hitit Seramik/Komisja**(Sprawa T-230/23)**

(2023/C 223/50)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret AŞ (Maslak, Türkiye) (przedstawiciele: A. Willems i B. Natens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/265 z dnia 9 lutego 2023 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji ⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że stosując zniekształcone koszty produkcji w celu skonstruowania wartości normalnej dla niektórych produktów, rozporządzenie 2023/265 narusza art. 2 ust. 3, art. 2 ust. 5 akapit pierwszy i art. 2 ust. 10 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ oraz jest obarczone oczywistym błędem w ocenie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że nie dostosowując wartości normalnej w celu uwzględnienia inflacji, rozporządzenie (UE) 2023/265 narusza art. 2 ust. 10 lit. k) i art. 2 ust. 10 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz jest obarczone oczywistym błędem w ocenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że obliczając nadmierny margines dumpingu i nakładając nadmierne cło antidumpingowe, rozporządzenie 2023/265 narusza art. 2 ust. 12 i art. 9 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2016/1036.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że wyciągając wnioski niepoparte okolicznościami faktycznymi, rozporządzenie 2023/265 narusza art. 3 ust. 2, 5 i 6 w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2016/1036 i jest obarczone oczywistym błędem w ocenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/265 z dnia 9 lutego 2023 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji (Dz.U. 2023, L 41, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2023 r. – Akgün Seramik i in./Komisja**(Sprawa T-231/23)**

(2023/C 223/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret AŞ (Pazaryeri, Türkiye) i 14 kolejnych podmiotów (przedstawiciele: F. Di Gianni, A. Scalini i G. Coppo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/265 z dnia 9 lutego 2023 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez zaskarżone rozporządzenie art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036⁽²⁾ (rozporządzenia podstawowego) w zakresie, w jakim Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie naruszyło art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wyrządził szkodę dominującemu przemysłowi Unii.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie naruszyło art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim Komisja przeprowadziła analizę szkody nieopartą na znaczącej części całkowitej produkcji unijnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 4 ust. 1 porozumienia antydumpingowego WTO.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez zaskarżone rozporządzenie art. 2 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim (i) Komisja błędnie odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk przedsiębiorstwa handlowego powiązanego z Bien & Qua od ceny eksportowej oraz, ewentualnie (ii) Komisja, nie stosując tych samych odliczeń od wartości normalnej, nie dokonała obiektywnego porównania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/265 z dnia 9 lutego 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji (Dz.U. 2023, L 41, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2023 r. – Gutseriev/Rada

(Sprawa T-233/23)

(2023/C 223/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: odwołanie: Mikail Safarbekovich Gutseriev (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: B. Kennelly i J. Pobjoy, barristers, oraz D. Anderson, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, (i) decyzji Rady (WPZiB) 2023/421 z dnia 24 lutego 2023 r. w sprawie zmiany decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz.U. 2023, L 61, s. 41) oraz (ii) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/419 z dnia 24 lutego 2023 r. w sprawie wykonania art. 8a rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz.U. 2023, L 61, s. 20) w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do skarżącego (zwanymi dalej łącznie „zaskarżonymi aktami z 2023 r.”);